Dosarul nr. 3-3262/2024
2-24067967-12-3-21062024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

28 mai 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Rîşcani
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Irina Maxim
Grefier Cristina Cibotari

Cu participarea:
Reclamantei – Aliona Draganiuc;
Reprezentantului reclamantei – avocatul stagiar Denis Tostonovschi, împuternicit în bază de mandat seria MAS nr. 081011 din 16 februarie 2026;
Reprezentantului pârâtului Agenția Servicii Publice – dl Leonid Gînsari, împuternicit în bază de procură nr. 01/281 din 14 ianuarie 2026,

în sediul instanței, în ședință publică, a examinat acțiunea în contencios administrativ înaintată de Aliona Draganiuc împotriva Agenției Servicii Publice privind anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea la acțiune,

a c o n s t a t a t:

Argumentele părților
Poziția reclamantei

1. La 21 iunie 2024, Aliona Draganiuc a înaintat acțiune în contencios administrativ împotriva Agenției Servicii Publice, solicitând anularea integrală a răspunsului nr. 05/01/D382 din 23 februarie 2024, anularea răspunsului nr. 01/D-406/24 din 17 mai 2024 și obligarea Agenției Servicii Publice, Departamentul înregistrare și licențiere a unităților de drept, să emită o decizie cu privire la cererea de înregistrare a modificărilor în Registrul de stat al persoanelor juridice referitoare la Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 51, conform Legii nr. 220/2007.
2. În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 21 aprilie 2022, pronunțată în dosarul nr. 2-2195/20, prin care au fost anulate hotărârile adunării generale extraordinare reconvocate a membrilor CCL nr. 51 din 19 ianuarie 2020 și s-a stabilit că hotărârea judecătorească servește drept

temei pentru operarea rectificărilor corespunzătoare în Registrul de stat al persoanelor juridice, în măsura în care înscrierile au fost efectuate în temeiul hotărârilor astfel anulate. Reclamanta a arătat că hotărârea a fost menținută prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2022 și a devenit irevocabilă.

3. Reclamanta a susținut că s-a adresat ASP pentru realizarea efectelor acestei hotărâri asupra datelor înscrise în Registrul de stat referitoare la CCL nr. 51. În această ordine de idei, a invocat demersul adresat autorității la 19 decembrie 2022 și răspunsul ASP nr. 05/01-D36 din 9 ianuarie 2023, prin care i s-a comunicat că modificările solicitate puteau fi înregistrate la prezentarea hotărârii irevocabile.
4. La 7 februarie 2023, reclamanta a depus înscrisul intitulat „cerere prealabilă", contestând răspunsul din 9 ianuarie 2023 și solicitând rectificarea Registrului de stat al persoanelor juridice prin radierea Deciziei privind înregistrarea modificărilor datelor din Registrul de stat din 29 ianuarie 2020. În argumentarea demersului a invocat inclusiv art. 14 alin. (4) din Legea nr. 220/2007, susținând că hotărârile adunării generale din 19 ianuarie 2020, declarate nule de instanța civilă, constituiau actele care au stat la baza Deciziei de înregistrare din 29 ianuarie 2020.
5. Reclamanta a arătat că, ulterior, prin Încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 19 decembrie 2023, a fost explicată Hotărârea din 21 aprilie 2022, fiind precizate hotărârile adoptate în cadrul adunării generale din 19 ianuarie 2020 asupra cărora urmau să se producă efectele celor dispuse de instanță. După emiterea acestei încheieri, la 30 ianuarie 2024, reclamanta a transmis-o ASP, solicitând efectuarea modificărilor corespunzătoare în Registrul de stat.
6. Reclamanta a criticat răspunsul ASP nr. 05/01/D382 din 23 februarie 2024, susținând, în esență, că autoritatea nu putea refuza realizarea efectelor unei hotărâri judecătorești obligatorii prin invocarea unor înscrieri operate ulterior în Registru. În opinia sa, actele care au stat la baza înscrierilor ulterioare sunt distincte de hotărârile adunării generale din 19 ianuarie 2020, astfel încât existența acestora nu înlătură obligația de a reflecta în Registru efectele hotărârii judecătorești.
7. Un al doilea aspect al criticilor reclamantei a vizat forma în care ASP a soluționat solicitarea. Aceasta a susținut că răspunsul din 23 februarie 2024, semnat de șeful Departamentului, nu reprezintă decizia registratorului prevăzută de Legea nr. 220/2007 și că autoritatea nu putea substitui printr-o scrisoare informativă actul pe care registratorul competent trebuia să îl adopte asupra cererii.
8. Din acest motiv, la 3 mai 2024, reclamanta a formulat cerere prealabilă împotriva răspunsului din 23 februarie 2024, insistând asupra faptului că autoritatea urma să emită o decizie conform Legii nr. 220/2007 asupra adresării sale privind operarea

modificărilor în temeiul Hotărârii din 21 aprilie 2022 și al Încheierii din 19 decembrie 2023.

9. Reclamanta a contestat și răspunsul nr. 01/D-406/24 din 17 mai 2024, prin care ASP a declarat inadmisibilă cererea prealabilă. În opinia acesteia, trimiterea la posibilitatea contestării nemijlocite în instanța de judecată a unei decizii de înregistrare nu răspundea problemei ridicate de ea, întrucât tocmai inexistența unei decizii a registratorului constituia unul dintre motivele demersului său.
10. Prin pledoariile scrise, partea reclamantă a accentuat că nu solicită instanței să substituie registratorul și să dispună ea însăși modificările concrete în Registrul de stat, ci urmărește ca autoritatea competentă să examineze cererea și registratorul să adopte o decizie, de admitere sau de refuz. A susținut că scrisorile ASP nu pot substitui o asemenea decizie și că înscrierile efectuate ulterior nu pot fi opuse executării unei hotărâri judecătorești obligatorii.

Poziția Agenției Servicii Publice

11. Agenția Servicii Publice nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea acesteia ca neîntemeiată.
12. ASP a susținut, în primul rând, că demersurile reclamantei nu au fost depuse în cadrul procedurii speciale prevăzute de Legea nr. 220/2007 pentru înregistrarea modificărilor în Registrul de stat. Potrivit pârâtului, adresarea din 19 decembrie 2022 a constituit o petiție adresată conducerii Departamentului, iar demersul din 30 ianuarie 2024 a fost formulat, de asemenea, sub forma unei petiții, acestea fiind examinate potrivit regulilor aplicabile petițiilor.
13. Pârâtul a invocat art. 17 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 220/2007, potrivit căruia, pentru înregistrarea modificărilor, persoana juridică depune cererea conform modelului aprobat și documentele prevăzute de lege. ASP a susținut că reclamanta nu a inițiat o asemenea procedură și nu a depus la structura competentă cererea în forma prescrisă de lege.
14. Totodată, ASP a contestat posibilitatea efectuării modificărilor solicitate și din considerente materiale. Autoritatea a arătat că situația juridică existentă în Registru nu mai corespundea celei de la momentul adoptării Deciziei din 29 ianuarie 2020, întrucât ulterior interveniseră alte acte juridice și alte înregistrări.
15. În particular, pârâtul a invocat hotărârile adoptate potrivit procesului-verbal al adunării generale din 12 iunie 2022, modificarea din oficiu a denumirii persoanei juridice și actele reflectate în procesul-verbal al consiliului de administrație din 9 februarie 2023. ASP a susținut că aceste acte nu au fost anulate și că autoritatea de înregistrare nu dispune de competența de a le declara nule sau de a înlătura efectele lor juridice.

16. ASP a invocat, în acest context, art. 14 alin. (4) din Legea nr. 220/2007, susținând că norma prevede că decizia de înregistrare „poate” fi anulată de registrator atunci când instanța declară nule actele care au stat la baza adoptării acesteia. În opinia pârâtului, norma nu instituie anularea automată a unei decizii de înregistrare, iar aplicarea ei trebuie raportată la situația existentă în Registru la momentul examinării solicitării.
17. Autoritatea a susținut astfel că nu poate readuce mecanic Registrul la situația existentă anterior înscrierilor ulterioare și nici nu poate anula actele juridice care au stat la baza acestora. Din perspectiva ASP, operarea rectificării în modalitatea solicitată de reclamantă ar afecta date înregistrate ulterior în baza unor acte care continuă să producă efecte juridice.
18. Referitor la răspunsul din 23 februarie 2024, pârâtul a arătat că solicitarea reclamantei a fost efectiv examinată: au fost cercetate Hotărârea din 21 aprilie 2022, Încheierea din 19 decembrie 2023, dosarul de evidență și situația Registrului, iar autoritatea i-a comunicat reclamantei motivele pentru care considera că operațiunea solicitată nu putea fi efectuată.
19. Cu privire la cererea prealabilă din 3 mai 2024, ASP a susținut că aceasta a fost inadmisibilă, invocând regimul juridic al contestării deciziilor de înregistrare și faptul că asemenea acte sunt susceptibile de contestare nemijlocită în instanța de judecată.

Poziția participanților exprimată în ședința de judecată

20. În ședința de judecată, reclamanta și reprezentantul acesteia au susținut acțiunea în temeiul motivelor expuse în cererea de chemare în judecată și în pledoariile scrise, formulând totodată precizări asupra succesiunii demersurilor adresate ASP și asupra remediului concret urmărit.
21. Partea reclamantă a precizat că demersurile adresate ASP nu trebuie privite ca solicitări independente având obiecte diferite. În explicațiile sale, cererea din 7 februarie 2023 a fost indicată drept demersul prin care a fost formulată material solicitarea de rectificare a Registrului, iar adresarea din 30 ianuarie 2024 nu ar fi reprezentat inițierea unei noi proceduri, ci completarea demersului anterior din 07 februarie 2023, prin prezentarea Încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 19 decembrie 2023.
22. Reclamanta a insistat că finalitatea urmărită pe parcursul raportului cu ASP a rămas aceeași – realizarea în Registrul de stat a efectelor Hotărârii din 21 aprilie 2022 – și că schimbarea succesivă a formei adresărilor nu poate înlătura obligația autorității de a examina fondul solicitării.

23. Reprezentantul reclamantei a accentuat că problema centrală a litigiului nu constă în obligarea instanței să stabilească ea însăși ce înscrieri trebuie radiate sau modificate, ci în faptul că, în opinia părții reclamante, registratorul competent nu a adoptat nicio decizie asupra solicitării. A susținut că răspunsurile semnate de alți funcționari ai ASP nu pot substitui decizia registratorului și că reclamanta este îndreptățită să obțină o soluție formală, indiferent dacă aceasta este favorabilă sau nefavorabilă.
24. Referitor la înscrierile ulterioare invocate de ASP, partea reclamantă a susținut că acestea au la bază acte juridice distincte de hotărârile adunării generale din 19 ianuarie 2020, motiv pentru care nu împiedică realizarea efectelor hotărârii civile asupra înscrierilor efectuate în baza actelor declarate nule. În această logică, reclamanta a considerat că ASP nu poate invoca propriile înregistrări ulterioare pentru a evita executarea unei hotărâri judecătorești obligatorii.
25. Reprezentantul Agenției Servicii Publice a susținut poziția exprimată prin referință și a solicitat respingerea acțiunii. Acesta a reiterat că reclamanta nu a depus o cerere conform modelului prevăzut de Legea nr. 220/2007 pentru înregistrarea modificărilor, demersurile acesteia fiind recepționate și examinate ca petiții.
26. Reprezentantul pârâtului a susținut, de asemenea, că ASP nu a rămas în pasivitate, solicitările reclamantei fiind examinate de structurile competente, iar prin răspunsul din 23 februarie 2024 i-au fost comunicate motivele pentru care autoritatea a apreciat că modificările nu puteau fi efectuate în modalitatea solicitată.
27. Sub aspect material, reprezentantul ASP a reiterat existența înregistrărilor efectuate ulterior Deciziei din 29 ianuarie 2020 și a susținut că acestea se întemeiază pe acte juridice care nu au fost anulate. Din acest motiv, în opinia pârâtului, registratorul nu putea înlătura efectele acestora cu readucerea Registrului la situația anterioară fără a afecta acte juridice distincte.

APRECIEREA INSTANȚEI

28. Audiind explicațiile participanților la proces, examinând înscrisurile administrate, dosarul administrativ, cererea de chemare în judecată, referința și pledoariile scrise ale părților și raportând circumstanțele stabilite la normele de drept incidente, instanța ajunge la concluzia că acțiunea este admisibilă, însă neîntemeiată, pentru considerentele ce urmează.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

29. Potrivit art. 20 din Codul administrativ, *dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid*

instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

30. Conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, *autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor*.
31. Potrivit art. 39 alin. (1) din Codul administrativ, *controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit*.
32. Conform art. 64 alin. (1) din Codul administrativ, *autoritatea publică este obligată să soluționeze o cerere potrivit competențelor sale și în termenul stabilit de lege*, iar potrivit alin. (2), *refuzul de a primi sau a examina o cerere se consideră drept respingere a cererii. Aceeași regulă se aplică și în cazul nesoluționării unei cereri în termen legal*.
33. Potrivit art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, *orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ*.
34. Art. 206 Cod administrativ reglementează felurile acțiunilor în contenciosul administrativ, iar potrivit literelor a) și b) alin (1), *o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare)*.
35. Potrivit art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, *până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se respectă procedura prealabilă, cu excepțiile stabilite de lege*.
36. În conformitate cu art. 165 alin. (1) și (2) Cod administrativ, *(1) Cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiției. Daca autoritatea publică nu soluționează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului. (2) Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiției*.
37. Conform art. 209 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, *(1) Acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de*

prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător. (2) Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

38. Potrivit art. 219 alin. (1) din Codul administrativ, *instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți*.
39. Art. 225 din Codul administrativ reglementează limitele controlului judecătoresc, potrivit căruia, *(1) Instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. (2) Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege*.
40. Potrivit art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, *examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: (...) f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e)*.
41. Potrivit art. 16 alin. (1) din Legea nr. 220 din 19 octombrie 2007 privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice şi a întreprinzătorilor individuali (în continuare Legea nr.220/2007), *înregistrarea modificărilor operate în actele de constituire şi în datele înscrise în Registrul de stat se efectuează în modul şi în condiţiile prevăzute pentru înregistrarea persoanei juridice, dacă legea nu prevede altfel*.
42. Potrivit art. 4 alin. (1) din Legea nr. 220/2007, *pentru înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali, pentru înregistrarea modificărilor în actele de constituire și în datele înscrise în Registrul de stat și pentru prestarea serviciilor se percepe o taxă, în mărimea și în modul prevăzute de Guvern, al cărei cuantum nu poate fi mai mare decât cel prevăzut în anexă. În funcție de cheltuielile efective ale organului înregistrării de stat ce țin de prestarea serviciilor de înregistrare de stat și de furnizare a informației, Guvernul stabilește*

taxe distincte pentru serviciile prestate în formă electronică şi pentru cele prestate la ghișeu, iar mărimea acestora nu va depăși mărimea taxelor prevăzute în anexă.

43. În conformitate cu art. 14 alin. (3)-(4) din Legea nr. 220/2007, *(3) Decizia de înregistrare poate fi contestată în instanţa de judecată şi poate fi anulată numai de instanţa de judecată. Decizia de înregistrare nu poate fi suspendată. (4) Prin derogare de la alin.(3), decizia de înregistrare poate fi anulată de registrator în domeniul înregistrării de stat în cazul cînd instanţa judecătorească declară nule actele care au stat la baza adoptării deciziei de înregistrare*.
44. Potrivit art. 13 al Legii nr. 220/2007, *(1) Înregistrarea de stat a persoanei juridice nu se admite în cazurile: a) nedepunerii tuturor documentelor necesare pentru înregistrare; b) necorespunderii actelor de constituire sau altor documente depuse pentru înregistrare cerinţelor prevăzute de lege; c) încălcării procedurii legale de constituire, reorganizare, lichidare, suspendare sau reluare a activităţii persoanei juridice, de modificare a actelor de constituire ale persoanei juridice; c[1]) constituirii unei noi persoane juridice de către fondatorul persoanei juridice radiată din Registrul de stat ca rezultat al aplicării art.174[1] din Codul fiscal - în decursul a 3 ani; d) încălcării, din motive neîntemeiate, a termenului de depunere a documentelor pentru înregistrarea modificărilor operate în actele de constituire sau în datele înscrise în Registrul de stat; e) stabilirii interdicţiei de înregistrare, emisă de instanţa judecătorească sau de executorul judecătoresc; f) gajării participaţiunii, cu excepţia cazului cînd înstrăinarea ei este permisă, sau sechestrării ori grevării în alt mod a participaţiunii; g) stabilirii faptului că fondatorul întreprinderii are antecedente penale nestinse pentru fapte de evaziune fiscală. (2) În cazurile prevăzute la alin.(1), registratorul în domeniul înregistrării de stat adoptă decizia de a refuza înregistrarea. (3) Înregistrarea de stat nu poate fi refuzată pentru motive de inoportunitate. (4) Refuzul înregistrării de stat nu poate împiedica depunerea repetată a documentelor în vederea înregistrării dacă au fost înlăturate cauzele care au servit drept temei pentru refuzul înregistrării. (5) Decizia de a refuza înregistrarea poate fi contestată în instanţa de judecată şi poate fi anulată numai de instanţa de judecată*.
45. Conform art. 17 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 220/2007, *pentru înregistrarea modificărilor operate în actele de constituire şi în datele înscrise în Registrul de stat, persoana juridică depune la organul înregistrării de stat următoarele documente: a) cererea de înregistrare a modificărilor, conform modelului aprobat de organul înregistrării de stat*.
46. Potrivit art. 36 alin. (1) din Legea nr. 220/2007, *registratorul este persoană împuternicită pentru înregistrarea de stat a persoanelor juridice şi*

întreprinzătorilor individuali. Registratorul activează în cadrul structurii teritoriale a organului înregistrării de stat. În funcţia de registrator în domeniul înregistrării de stat se angajează prin concurs persoane licenţiate în drept. Regulamentul privind modul de desfăşurare a concursului pentru ocuparea funcţiei de registrator în domeniul înregistrării de stat se aprobă de organul înregistrării de stat.

47. Potrivit art. 19 alin. (9) din Legea nr. 71 din 22 martie 2007 cu privire la registre, *datele din registru trebuie să reflecte starea veridică şi actuală a obiectelor registrului. Datele se păstrează în registru în ordine cronologică. Modalitatea de păstrare a datelor trebuie să asigure posibilitatea obţinerii datelor despre obiect la o etapă determinată de timp*.
48. În conformitate cu prevederile ar. 438 Cod civil, *(1) Cînd o înregistrare, înregistrare provizorie sau notare efectuată în registru nu corespunde cu situaţia juridică reală, se poate cere rectificarea acesteia. (2) Prin rectificare se înțelege radierea, îndreptarea sau corectarea oricărei înregistrări, înregistrări provizorii sau notări inexacte efectuate în registru. (3) Situaţia juridică reală trebuie să rezulte dintr-o recunoaştere făcută de titularul înregistrării, al înregistrării provizorii sau al notării a cărei rectificare se solicită, prin declarație dată în forma cerută de lege, ori dintr-o hotărîre judecătorească irevocabilă pronunțată împotriva acestuia, prin care s-a admis acțiunea de fond. (4) Acțiunea de fond poate fi, după caz, o acțiune în constatare sau declarare a nulității ori a ineficienței actului juridic în partea constituirii, a transmiterii sau, după caz, a stingerii dreptului înregistrat, o acțiune în nulitate a înregistrării, înregistrării provizorii sau notării, o cerere de revizuire a hotărîrii judecătoreşti sau cerere de contestare a hotărîrii arbitrale, precum și altă acțiune care poate avea ca efect întemeierea unei acțiuni în rectificare*.
49. Potrivit art. 439 Cod Civil, *(1) Orice persoană interesată poate cere rectificarea unei înregistrări sau înregistrări provizorii dacă: (...) b) s-a constatat sau s-a declarat nulitatea ori ineficiența actului sau faptului în temeiul căruia a fost efectuată înregistrarea ori înregistrarea provizorie în partea constituirii, a transmiterii sau, după caz, a stingerii dreptului înregistrat sau înregistrat provizoriu; (...) (2) Rectificarea în registru se poate face fie pe cale amiabilă, prin declarația în forma cerută de lege a titularului dreptului ce urmează a fi radiat sau modificat, fie, în cazul în care declarația nu s-a dat, prin hotărîre judecătorească irevocabilă. (5) Acțiunea în rectificare poate fi introdusă concomitent sau separat, după ce a fost admisă acțiunea de fond, cînd este cazul. (...) (6) Acțiunea în rectificare întemeiată pe dispozițiile alin. (1) lit. b), c) sau d) nu atrage necesitatea contestării simultane a deciziei registratorului*.

50. Potrivit prevederilor art. 441 alin. (1) și (3) Cod Civil, *(1) Hotărîrea prin care se admite rectificarea nu poate aduce atingere drepturilor persoanelor care nu au participat la proces. (3) Hotărîrea judecătorească prin care se admite acțiunea în rectificare este opozabilă deținătorului registrului fără atragerea acestuia în proces*.

MOTIVAREA INSTANȚEI

I. Admisibilitatea acțiunii

51. Potrivit art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.
52. Verificarea admisibilității urmează a fi efectuată prin raportare la obiectul concret al acțiunii și la raportul juridic dedus judecății. În speță, Aliona Draganiuc solicită anularea răspunsului Agenției Servicii Publice nr. 05/01/D382 din 23 februarie 2024, anularea răspunsului nr. 01/D-406/24 din 17 mai 2024 și obligarea Agenției Servicii Publice, Departamentul înregistrare și licențiere a unităților de drept, să emită o decizie cu privire la solicitarea sa referitoare la modificarea/rectificarea datelor din Registrul de stat al persoanelor juridice privind CCL nr. 51. Astfel, obiectul jurisdicțional cuprinde două pretenții de anulare și o pretenție în obligare.
53. În sensul art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. La rândul său, art. 17 din Codul administrativ definește dreptul vătămat ca fiind orice drept sau libertate stabilită de lege căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.
54. În prezenta cauză, reclamanta revendică un drept propriu, susținând că, în calitate de persoană interesată, a solicitat ASP realizarea efectelor Hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 21 aprilie 2022 asupra înscrierilor din Registrul de stat referitoare la CCL nr. 51, iar autoritatea ar fi refuzat realizarea acestui drept și nu ar fi soluționat solicitarea prin actul administrativ pe care, în opinia reclamantei, legea îl impunea. Prin urmare, aceasta nu acționează pentru apărarea abstractă a legalității, ci afirmă existența unei atingeri aduse unei poziții juridice proprii.
55. Pentru etapa admisibilității este suficient ca existența dreptului pretins și posibilitatea vătămării acestuia prin activitatea administrativă contestată să nu poată fi excluse în mod evident. Stabilirea existenței efective a dreptului reclamantei de a obține rectificarea Registrului, a întinderii efectelor Hotărârii din 21 aprilie 2022, precum și, în special, a existenței unei obligații a registratorului de a emite o decizie în forma pretinsă prin acțiune constituie chestiuni care țin de temeinicia pretențiilor

și urmează a fi examinate la fond. Respingerea ulterioară a acestor argumente nu poate fi anticipată prin declararea acțiunii inadmisibile.

56. Sub aspectul tipului acțiunii, potrivit art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, acțiunea în contestare urmărește anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual, iar potrivit lit. b) a aceleiași norme, acțiunea în obligare urmărește obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual.

57. Prin primele două capete de cerere, reclamanta solicită înlăturarea răspunsurilor ASP din 23 februarie și 17 mai 2024, cărora le atribuie caracterul unor manifestări administrative defavorabile prin care autoritatea a respins, respectiv a refuzat reconsiderarea poziției sale asupra solicitării formulate. Prin cel de-al treilea capăt, reclamanta urmărește obligarea ASP să emită, prin registratorul competent, o decizie asupra solicitării sale. În consecință, calificarea juridică a remediilor solicitate corespunde unei acțiuni în contestare, cumulată cu o acțiune în obligare.

58. Împrejurarea că reclamanta contestă însăși forma juridică în care ASP și-a exprimat poziția prin răspunsul din 23 februarie 2024 nu face inadmisibil capătul de cerere privind anularea acestuia. Problema dacă răspunsul respectiv trebuia sau nu să fie materializat într-o decizie a registratorului și dacă legea instituia obligația emiterii unui asemenea act privește tocmai dezacordul material dintre părți și urmează a fi soluționată la examinarea fondului. Din materialele cauzei rezultă, de altfel, că ASP a examinat solicitarea, hotărârea și încheierea judecătorească invocate de reclamantă, situația din Registru și art. 14 alin. (4) din Legea nr. 220/2007, exprimând o poziție negativă asupra posibilității realizării operațiunii solicitate.

59. În ceea ce privește procedura prealabilă, instanța reține că reclamanta a contestat răspunsul nr. 05/01/D382 din 23 februarie 2024 prin cererea prealabilă depusă la 3 mai 2024, solicitând emiterea unei decizii conform Legii nr. 220/2007 asupra adresării sale privind operarea modificărilor în temeiul Hotărârii din 21 aprilie 2022 și al Încheierii din 19 decembrie 2023. Prin răspunsul nr. 01/D-406/24 din 17 mai 2024, ASP a declarat cererea prealabilă inadmisibilă și a indicat posibilitatea sesizării instanței de contencios administrativ.

60. În aceste circumstanțe, instanța constată că reclamanta s-a adresat autorității publice anterior sesizării instanței și i-a oferit posibilitatea de a-și reexamina poziția. Divergența dintre părți referitoare la calificarea juridică a demersului, la aplicabilitatea procedurii prealabile și la natura actului pe care ASP trebuia să îl adopte nu poate fi opusă reclamantei, în circumstanțele concrete ale cauzei, ca impediment pentru accesul la controlul judecătoresc, cu atât mai mult cu cât autoritatea însăși, prin răspunsul din 17 mai 2024, i-a indicat posibilitatea contestării în instanța de contencios administrativ.

61. Instanța reține, de asemenea, că este respectat termenul de sesizare a instanței. Răspunsul asupra cererii prealabile nr. 01/D-406/24 a fost emis la 17 mai 2024, reclamanta indicând că l-a recepționat la 22 mai 2024, iar acțiunea în contencios administrativ a fost depusă la 21 iunie 2024. În consecință, acțiunea a fost introdusă în interiorul termenului prevăzut de art. 209 din Codul administrativ.
62. Sub aspectul competenței jurisdicționale, litigiul rezultă din activitatea administrativă a Agenției Servicii Publice în materia Registrului de stat al persoanelor juridice, iar pretențiile sunt îndreptate împotriva unei autorități publice și urmăresc controlul judecătoresc asupra modului în care aceasta a soluționat solicitările reclamantei. Prin urmare, raportul juridic litigios intră în sfera contenciosului administrativ, iar examinarea cauzei este de competența instanței de contencios administrativ.
63. Instanța nu identifică nici existența unei hotărâri judecătorești definitive pronunțate între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri, și nici existența pe rolul unei instanțe a unei acțiuni identice care ar împiedica examinarea prezentei cauze. Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 21 aprilie 2022 are un alt obiect: aceasta privește nulitatea hotărârilor adoptate în cadrul adunării generale din 19 ianuarie 2020 și efectele acestora asupra înscrierilor în Registru, în timp ce prezenta cauză are ca obiect legalitatea răspunsurilor ASP din 23 februarie și 17 mai 2024 și existența dreptului reclamantei la remediul administrativ pretins. Distincția dintre aceste obiecte rezultă și din delimitarea făcută de instanță asupra pretențiilor deduse prezentei judecăți.
64. Totodată, existența Hotărârii din 21 aprilie 2022 și a mecanismelor legale pentru executarea acesteia nu determină, prin ea însăși, inadmisibilitatea prezentei acțiuni. Problema dacă reclamanta poate utiliza acțiunea în obligare pentru a obține emiterea unei decizii a registratorului sau dacă, prin aceasta, urmărește în realitate realizarea pe o altă cale a efectelor unui titlu judecătoresc deja existent privește întinderea dreptului material și caracterul întemeiat al remediului solicitat. Această chestiune urmează a fi soluționată la fond, iar nu transformată într-un impediment procedural de acces la instanță.
65. În aceeași ordine de idei, nici susținerea ASP potrivit căreia reclamanta nu a depus formularul prevăzut de art. 17 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 220/2007 nu determină inadmisibilitatea acțiunii. Dacă demersurile reclamantei trebuiau examinate exclusiv potrivit procedurii ordinare de înregistrare a modificărilor sau, dimpotrivă, erau susceptibile de examinare în cadrul mecanismului rectificării întemeiat pe art. 438–439 din Codul civil și art. 14 alin. (4) din Legea nr. 220/2007 reprezintă o problemă de calificare juridică a raportului material litigios, care urmează a fi

soluționată odată cu fondul cauzei. Această distincție este, de altfel, determinantă pentru analiza ulterioară a instanței.

66. Prin urmare, examinând din oficiu condițiile de admisibilitate prevăzute de Codul administrativ și raportându-le la obiectul concret al acțiunii, instanța constată că reclamanta revendică vătămarea unui drept prin activitatea administrativă a unei autorități publice, a utilizat mijloacele administrative de contestare înaintea sesizării instanței, a introdus acțiunea în termen, iar litigiul este susceptibil de examinare în ordinea contenciosului administrativ. Nu au fost constatate împrejurări care să determine declararea acțiunii inadmisibile în temeiul art. 207 alin. (2) din Codul administrativ.

67. În consecință, acțiunea înaintată de Aliona Draganiuc împotriva Agenției Servicii Publice este admisibilă, urmând ca existența dreptului material pretins, legalitatea răspunsurilor contestate și temeinicia pretenției privind obligarea autorității la emiterea unei decizii să fie examinate în fond.

II. Fondul cauzei

68. Examinând fondul acțiunii, instanța consideră necesar să pornească de la delimitarea exactă a obiectului cu care a fost sesizată, întrucât argumentele dezvoltate de părți pe parcursul procesului se raportează, uneori, la instituții juridice diferite – înregistrarea modificărilor în Registrul de stat, rectificarea unei înregistrări, anularea unei decizii de înregistrare și executarea unei hotărâri judecătorești – fără ca acestea să fie juridic echivalente.

69. Astfel, prin cererea de chemare în judecată, reclamanta Aliona Draganiuc a solicitat, în esență, adoptarea unei hotărâri prin care: să fie anulat în tot răspunsul Agenției Servicii Publice nr. 05/01/D382 din 23 februarie 2024; să fie anulat răspunsul nr. 01/D-406/24 din 17 mai 2024; și Agenția Servicii Publice, Departamentul înregistrare și licențiere a unităților de drept, să fie obligată să emită o decizie cu privire la cererea de înregistrare a modificărilor în Registrul de stat al persoanelor juridice referitoare la Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 51, depusă de reclamantă conform Legii nr. 220/2007.

70. În consecință, instanța nu este sesizată cu o cerere prin care să i se solicite să opereze ea însăși rectificările în Registrul de stat și nici cu o pretenție prin care ASP să fie obligată să admită în mod obligatoriu rectificarea într-o anumită configurație. Obiectul jurisdicțional cuprinde două pretenții de anulare și o pretenție în obligare la emiterea unei decizii de către autoritatea competentă.

71. Această delimitare rezultă cu și mai multă claritate din pledoariile părții reclamante. Partea reclamantă identifică drept chestiune juridică centrală faptul că registratorul

de stat nu s-ar fi pronunțat niciodată asupra cererii sale, susținând că ASP a substituit decizia registratorului prin scrisori informative emise de alți funcționari.

72. În aceeași logică, reclamanta afirmă că procedura pe care o consideră aplicabilă trebuia să conducă la examinarea solicitării de către registrator și la adoptarea unei decizii, de admitere sau de refuz de înregistrare a modificărilor, iar nu la comunicarea unor răspunsuri sub forma scrisorilor administrative.
73. Deși în partea introductivă a pledoariilor reclamanta afirmă că nu contestă un act administrativ existent, această afirmație nu poate fi interpretată drept renunțare la pretențiile de anulare, întrucât în concluziile acelorași pledoarii aceasta menține expres solicitarea anulării răspunsurilor din 23 februarie și 17 mai 2024, concomitent cu solicitarea obligării ASP să emită decizia.
74. Prin urmare, instanța va examina cauza în limitele acestor trei remedii solicitate.
75. Pentru determinarea temeiniciei pretențiilor, instanța consideră necesar să stabilească mai întâi natura solicitării administrative care a generat litigiul. În acest scop, demersurile succesive ale reclamantei nu pot fi privite exclusiv prin denumirea formală atribuită fiecăruia, ci trebuie examinate în conexiunea dintre conținutul lor, hotărârea judecătorească invocată drept temei și normele juridice pe care însăși reclamanta și autoritatea le-au considerat aplicabile.
76. Urmare cercetării judecătorești, în ședința de judecată, cu certitudine s-a stabilit că litigiul își are originea în demersurile reclamantei privind realizarea efectelor Hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, nr. 2-2195/20 din 21 aprilie 2022 asupra datelor înscrise în Registrul de stat referitoare la CCL nr. 51.
77. Astfel, prin hotărârea menționată instanța de judecată a dispus: ”*Se anulează hotărârile adunării generale extraordinare a Cooperativei de construcție a locuințelor nr. 51, care se conțin în procesul-verbal al adunării generale extraordinare reconvocate a membrilor CCL nr. 51 din 19 ianuarie 2020. Prezenta hotărâre servește temei pentru operarea rectificărilor corespunzătoare în Registrul de stat al persoanelor juridice în măsura în care înscrierile au fost efectuate în temeiul hotărârilor adoptate în cadrul adunării generale extraordinare reconvocate a membrilor CCL nr. 51 din 19 ianuarie 2020, anulate prin această hotărâre judecătorească.*”. (f.d. 83-90)
78. Hotărârea a fost menținută prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2022 și a devenit irevocabilă la 3 martie 2023, împrejurare care nu este contestată de părți. (f.d. 91-98)
79. La 19 decembrie 2022, anterior devenirii irevocabile a hotărârii, reclamanta a adresat Departamentului înregistrare și licențiere a unităților de drept un demers prin care a solicitat efectuarea modificărilor privind CCL nr. 51. (f.d.a. 2)

80. Prin răspunsul nr. 05/01-D36 din 9 ianuarie 2023, ASP a examinat solicitarea și i-a comunicat reclamantei că modificările solicitate puteau fi înregistrate la prezentarea hotărârii irevocabile. (f.d.a. 26)
81. La 7 februarie 2023, reclamanta a formulat înscrisul intitulat „cerere prealabilă", prin care a contestat răspunsul din 9 ianuarie 2023 și a solicitat, concomitent, rectificarea Registrului de stat. ASP a examinat înscrisul în calitatea în care acesta i-a fost prezentat și a emis răspunsul nr. 01/D-123/23 din 23 februarie 2023. (f.d.a. 22-25, 46)
82. Prin Încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 19 decembrie 2023 a fost explicată Hotărârea din 21 aprilie 2022, instanța în acest sens dispunând: "*(...) În sensul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr. 2-2195/20 din 21 aprilie 2022, se face explicația potrivit căreia prin sintagma „operarea rectificărilor" ce se conține în dispozitivul actului judecătoresc se înțelege „operarea radierii înscrierilor" din Registrul de stat al persoanelor juridice. În sensul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr. 2-2195/20 din 21 aprilie 2022, se face explicația potrivit căreia datele din Registrul de stat al persoanelor juridice în privința cărora urmează a fi operate rectificările se referă la organul executiv, comisia de cenzori și începerea procedurii de reorganizare a persoanei juridice Cooperativa de Construcție a locuințelor nr. 51, aspecte soluționate prin hotărârile adunării generale extraordinare a Cooperativei de construcție a locuințelor nr. 51, ce se conțineau în procesul-verbal al adunării generale extraordinare reconvocate a membrilor CCL nr. 51 din 19 ianuarie 2020. În temeiul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr. 2-2195/20 din 21 aprilie 2022 urmează să fie radiate hotărârile adoptate în cadrul adunării generale din 19 ianuarie 2020 referitoare la: - Alegerea în calitate de președinte al Adunării pe *****, iar secretar al ședinței pe *****. (pct. 1); - Alegerea organelor de conducere: împuterniciți (pct. 4.1), cârmuirea (pct. 4.2); - Alegerea președintelui Cooperativei de Construcție a locuințelor nr. 51 (pct. 4.3); - Alegerea Comisiei de Cenzori ai Cooperativei de Construcție a locuințelor nr. 51 (pct. 5); - Reorganizarea Cooperativei de Construcție a locuințelor nr. 51 în Asociație de Coproprietari în Condominiu cu alegerea organelor de conducere.*" (f.d.a. 56-63)
83. La 30 ianuarie 2024 reclamanta a transmis ASP această încheiere și a solicitat efectuarea modificărilor în Registrul de stat. (f.d.a.48)
84. Prin răspunsul nr. 05/01/D382 din 23 februarie 2024, ASP a examinat Hotărârea din 21 aprilie 2022, încheierea de explicare din 19 decembrie 2023, datele dosarului de evidență și situația existentă în Registrul de stat și a comunicat reclamantei motivele

pentru care a apreciat că modificările nu puteau fi efectuate în modalitatea solicitată. (f.d.a. 69-70)

85. Reclamanta a contestat acest răspuns prin cererea prealabilă din 3 mai 2024, iar prin răspunsul nr. 01/D-406/24 din 17 mai 2024 ASP a declarat cererea prealabilă inadmisibilă. (f.d.a. 68, 73)
86. Din această perspectivă, rezultă că reclamanta nu și-a construit inițial solicitarea ca pe o modificare voluntară a actelor de constituire sau a datelor persoanei juridice rezultată dintr-o nouă hotărâre a organelor acesteia. Originea demersurilor sale se află în Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 21 aprilie 2022, prin care au fost declarate nule hotărârile adunării generale extraordinare reconvocate a membrilor CCL nr. 51 din 19 ianuarie 2020, iar hotărârea judecătorească a fost declarată temei pentru efectuarea rectificărilor corespunzătoare în Registrul de stat în măsura în care înscrierile fuseseră efectuate în baza actelor astfel anulate.
87. Această finalitate se observă deja din primul demers adresat ASP la 19 decembrie 2022. Deși înscrisul este succint, chiar ASP îl califică în răspunsul din 9 ianuarie 2023 drept cerere privind înregistrarea modificărilor în Registrul de stat referitoare la ACC nr. 51 și examinează posibilitatea efectuării operațiunilor solicitate.
88. Relevant este că, la acel moment, ASP nu a fundamentat răspunsul pe nerespectarea formularului prevăzut de art. 17 din Legea nr. 220/2007. Autoritatea a făcut trimitere, între altele, la art. 439 alin. (1) lit. b) din Codul civil, reținând că orice persoană interesată poate cere rectificarea unei înregistrări dacă s-a constatat sau declarat nulitatea ori ineficiența actului sau faptului care a stat la baza acesteia.
89. ASP a continuat analiza prin raportare la art. 439 alin. (2) din Codul civil și a indicat reclamantei că modificările solicitate puteau fi înregistrate la prezentarea hotărârii irevocabile.
90. Prin urmare, răspunsul din 9 ianuarie 2023 prezintă importanță nu numai sub aspect cronologic. El demonstrează că, la începutul raportului administrativ dintre părți, însăși autoritatea a înțeles solicitarea reclamantei în legătură cu rectificarea unei înscrieri ca efect al nulității actelor care au stat la baza acesteia, iar impedimentul identificat la acel moment a constat în lipsa caracterului irevocabil al hotărârii judecătorești.
91. Aceeași logică rezultă mult mai explicit din cererea reclamantei din 7 februarie 2023. (*f.d.a. 22-25*) Este incontestabil că înscrisul este intitulat „cerere prealabilă” și că prin acesta reclamanta contestă răspunsul ASP din 9 ianuarie 2023. Totuși, obiectul material al demersului nu se limitează la anularea răspunsului anterior.
92. În partea introductivă, reclamanta afirmă expres că, după Decizia Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2022, depusese la ASP „*o cerere privind rectificarea*

înscrierilor în Registrul de stat al persoanelor juridice” și califică răspunsul din 9 ianuarie 2023 drept refuz al efectuării acestei rectificări.

93. În continuare, reclamanta invocă art. 162 alin. (3) lit. b) din Codul administrativ și susține că cererea prealabilă poate fi îndreptată inclusiv spre emiterea unui act administrativ individual.
94. Pe plan material, argumentarea reclamantei se întemeiază însă pe o altă succesiune normativă. Aceasta invocă Hotărârea Judecătoriei Chișinău din 21 aprilie 2022, caracterul executoriu al acesteia și, în mod expres, art. 14 alin. (4) din Legea nr. 220/2007, potrivit căruia registratorul poate anula decizia de înregistrare atunci când instanța judecătorească declară nule actele care au stat la baza adoptării ei.
95. Reclamanta face apoi conexiunea factuală dintre norma menționată și cauza sa, susținând că actele declarate nule prin Hotărârea judecătorească din 21 aprilie 2022 sunt tocmai cele care au stat la baza Deciziei ASP din 29 ianuarie 2020 privind înregistrarea modificărilor în Registrul de stat.
96. Solicitările cererii din 7 februarie 2023 confirmă fără echivoc această finalitate: reclamanta solicită „*rectificarea Registrului de stat al persoanelor juridice prin radierea Deciziei privind înregistrarea modificărilor datelor din Registrul de stat din 29.01.2020*”.
97. Instanța constată astfel că obiectul material al cererii din 7 februarie 2023 nu era înregistrarea unor modificări corporative noi, ci înlăturarea, prin mecanismul rectificării, a consecințelor unei decizii de înregistrare anterioare al cărei suport juridic fusese, în opinia reclamantei, înlăturat prin hotărârea instanței civile.
98. Această calificare rezultă și din răspunsul ASP din 23 februarie 2023. Autoritatea reproduce explicit obiectul cererii ca fiind rectificarea Registrului prin radierea deciziei din 29 ianuarie 2020. (*f.d.a.46*)
99. Prin urmare, nici la acel moment între părți nu exista o neînțelegere asupra rezultatului concret urmărit de reclamantă. ASP nu a respins demersul pentru lipsa posibilității de a identifica obiectul său, ci a declarat cererea prealabilă inadmisibilă, apreciind că nu deține competența de a o soluționa în procedura prealabilă.
100. Este de concretizat faptul, că instanța de judecată, în prezenta cauză nu se va expune asupra legalității actelor menționate *supra*, or aceste acte nu fac obiectul prezentei acțiuni.
101. După emiterea Încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 19 decembrie 2023 privind explicarea Hotărârii din 21 aprilie 2022, reclamanta a revenit la ASP la 30 ianuarie 2024, a prezentat încheierea și a solicitat efectuarea modificărilor corespunzătoare. (*f.d.a. 48, 49-63*)

102. Nici această adresare nu relevă, prin conținutul său, inițierea unei proceduri având ca sursă o nouă hotărâre corporativă. Ea urmărea valorificarea suplimentară a hotărârii judecătorești, acum însoțită de actul prin care instanța explicase întinderea celor dispuse.
103. Această interpretare este confirmată chiar de răspunsul ASP nr. 05/01/D382 din 23 februarie 2024, care afirmă că a examinat cererea reclamantei privind înregistrarea modificărilor „urmare a executării" Încheierii din 19 decembrie 2023 și a Hotărârii din 21 aprilie 2022. (*f.d.a. 69-70*)
104. Mai mult, prin răspunsul respectiv autoritatea a examinat dosarul de evidență, situația din Registru, hotărârea și încheierea judecătorească, după care a concluzionat expres că, „*în opinia noastră, cererea urmează a fi respinsă*".
105. ASP a analizat inclusiv art. 14 alin. (3) și (4) din Legea nr. 220/2007, recunoscând astfel relevanța mecanismului juridic invocat de reclamantă, însă a considerat că înscrierile și actele juridice intervenite ulterior împiedicau realizarea operațiunii în modalitatea solicitată.
106. Prin urmare, litigiul nu poate fi redus la o situație în care ASP nu ar fi înțeles ce dorește reclamanta sau nu ar fi examinat deloc substanța solicitării sale. Dimpotrivă, răspunsul din 23 februarie 2024 reprezintă exprimarea unei poziții administrative explicite asupra posibilității rectificării urmărite.
107. După primirea răspunsului din 23 februarie 2024, reclamanta își modifică însă accentul juridic. Prin cererea prealabilă din 3 mai 2024, aceasta nu mai pune în centrul solicitărilor efectuarea nemijlocită a rectificării, ci susține că răspunsul ASP din 23 februarie 2024 nu întrunește forma juridică pe care legea o impune pentru soluționarea solicitării sale.
108. În mod sugestiv, partea relevantă a cererii prealabile poartă titlul „*B. AUTORITATEA PUBLICĂ URMA SĂ EMITĂ O DECIZIE*". Reclamanta susține că refuzul operării modificărilor trebuia materializat printr-o decizie a registratorului și că răspunsul semnat de șeful Departamentului reprezintă doar o opinie, nu soluția registratorului. (*f.d.a. 68*)
109. În final, reclamanta solicită „*emiterea unei decizii conform Legii nr. 220/2007 pe marginea adresării subsemnatei privind operarea modificărilor în actul de constituire a CCL nr.51 (actualmente APC A0150-0125) în temeiul Hotărârii din 21 aprilie 2022 și al Încheierii din 19 decembrie 2023*".
110. Tocmai această cerere explică forma în care litigiul ajunge în instanță. Ceea ce reclamanta solicită în prezenta cauză nu mai este radierea Deciziei ASP din 29 ianuarie 2020, ci anularea răspunsurilor prin care autoritatea și-a exprimat poziția și

obligarea ASP să adopte, prin registrator, o decizie formală asupra solicitării sale de rectificare.

111. Agenția Servicii Publice contestă această construcție pe două planuri distincte.

112. Pe plan procedural, pârâtul susține că demersul din 19 decembrie 2022 a fost depus în format de petiție și a fost examinat potrivit Codului administrativ, iar cererea din 30 ianuarie 2024 a fost, de asemenea, formulată ca petiție. ASP invocă art. 17 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 220/2007 și afirmă că reclamanta nu a depus cererea de înregistrare a modificărilor conform modelului aprobat.

113. Pe plan material, pârâtul arată că, ulterior actelor din 19 ianuarie 2020, au intervenit alte acte juridice și alte înregistrări: procesul-verbal al adunării generale din 12 iunie 2022, modificarea din oficiu a denumirii persoanei juridice și procesul-verbal al consiliului de administrație din 9 februarie 2023. În opinia ASP, autoritatea nu are competența de a anula actele juridice care au stat la baza acestor înregistrări ulterioare și nu poate readuce mecanic Registrul la o situație anterioară ignorând datele înregistrate ulterior.

114. Analizând aceste poziții în ansamblu, instanța constată că apărarea pârâtului întemeiată pe art. 17 din Legea nr. 220/2007 nu poate constitui, prin ea însăși, răspunsul complet la litigiul dedus judecății.

115. Art. 16–17 din Legea nr. 220/2007 reglementează procedura generală de înregistrare a modificărilor operate în actele de constituire și în datele persoanei juridice. Art. 17 prevede, în acest scop, depunerea de către persoana juridică a cererii conform modelului aprobat și a documentelor necesare, susținută și de achitarea unei taxe de stat conform art. 4 al aceleiași legi.

116. Or, solicitarea originară a reclamantei nu a avut drept sursă o nouă manifestare de voință a organului persoanei juridice ale cărei efecte urmau să fie înscrise pentru prima dată. Reclamanta a pretins rectificarea unei înscrieri existente ca efect al declarării judiciare a nulității actelor care, potrivit susținerilor sale, au stat la baza Deciziei de înregistrare din 29 ianuarie 2020.

117. Pentru această situație sunt relevante nu numai art. 16–17 din Legea nr. 220/2007, ci și regimul rectificării registrului instituit de art. 438–445 din Codul civil, precum și mecanismul special prevăzut de art. 14 alin. (4) din Legea nr. 220/2007.

118. În special, art. 439 Cod civil recunoaște persoanei interesate dreptul de a solicita rectificarea unei înregistrări atunci când actul sau faptul care a stat la baza acesteia a fost declarat nul, iar art. 14 alin. (4) din Legea nr. 220/2007 atribuie registratorului competența de a anula o decizie de înregistrare atunci când instanța a declarat nule actele care au stat la baza ei.

119. Din această perspectivă, simplul fapt că reclamanta – persoană fizică – nu a depus formularul utilizat de persoana juridică pentru înregistrarea modificărilor ordinare nu este suficient pentru a exclude orice examinare a demersului său privind rectificarea. De altfel, această concluzie este confirmată chiar de conduita inițială a ASP, care a examinat solicitarea prin raportare la art. 439 Cod civil și i-a comunicat reclamantei că modificările puteau fi efectuate după prezentarea hotărârii irevocabile.
120. Instanța nu poate, prin urmare, accepta poziția pârâtului exclusiv pe teza că reclamanta nu a completat formularul prevăzut de art. 17 din Legea nr. 220/2007. O asemenea abordare ar simplifica excesiv raportul juridic și nu ar răspunde naturii reale a solicitării care a generat cauza.
121. Această constatare nu conduce însă la concluzia opusă, susținută de reclamantă, potrivit căreia hotărârea civilă și art. 14 alin. (4) din Legea nr. 220/2007 ar genera, automat, dreptul acesteia de a obține actul administrativ solicitat în prezenta cauză.
122. Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 21 aprilie 2022 indiscutabil este obligatorie. Ea a stabilit nulitatea hotărârilor adoptate în cadrul adunării generale din 19 ianuarie 2020 și a prevăzut că servește drept temei pentru rectificările corespunzătoare ale înscrierilor din Registru efectuate în baza acestora.
123. Caracterul obligatoriu al hotărârii nu poate fi relativizat de ASP și nici condiționat de aprecierea ulterioară a autorității asupra corectitudinii celor statuate de instanța civilă.
124. Totuși, efectul obiectiv al hotărârii este limitat la actele și înscrierile asupra cărora instanța civilă s-a pronunțat. Ea nu a declarat nule procesul-verbal al adunării generale din 12 iunie 2022, procesul-verbal al consiliului de administrație din 9 februarie 2023 și nici celelalte acte juridice distincte care au intervenit ulterior.
125. Reclamanta însăși recunoaște această autonomie, susținând în pledoarii că deciziile ASP ulterioare se întemeiază pe acte juridice diferite de cele din 19 ianuarie 2020. Această susținere este invocată de reclamantă pentru a demonstra că noile înscrieri nu împiedică rectificarea; ea confirmă însă, concomitent, că aceste acte ulterioare nu au fost soluționate prin Hotărârea din 21 aprilie 2022.
126. Instanța nu poate extinde, în prezenta cauză, efectul hotărârii civile asupra unor acte care nu au fost declarate nule și nu constituie obiectul acestei acțiuni. Tot astfel, instanța nu poate stabili incidental că respectivele acte sau înregistrări sunt lipsite de efect pentru simplul motiv că sunt ulterioare actelor din 19 ianuarie 2020.
127. Art. 14 alin. (4) din Legea nr. 220/2007 trebuie interpretat în aceleași limite. Norma conferă registratorului posibilitatea juridică de a anula decizia de înregistrare atunci când instanța a declarat nule actele care au stat la baza acelei decizii. Legătura

dintre hotărârea judecătorească și decizia de înregistrare este, așadar, una concretă și directă.

128. Această normă nu îi conferă registratorului competența de a declara nule alte acte juridice ale persoanei juridice, adoptate ulterior, și nici de a desființa indirect efectele unor asemenea acte dacă ele nu au fost înlăturate în modul prevăzut de lege.
129. În același sens, normele Codului civil – art. 438, 439, 441 privind rectificarea registrului nu permit ca, sub denumirea unei rectificări, să fie soluționate raporturi juridice distincte de cele asupra cărora poartă titlul juridic de rectificare. Rectificarea urmărește concordanța dintre registru și situația juridică reală și ea nu poate conduce la crearea unei situații în Registrul de stat care ignoră acte juridice ulterioare relevante fără ca efectul acestora să fi fost înlăturat potrivit legii.
130. Instanța nu afirmă prin aceasta că hotărârea din 21 aprilie 2022 ar fi devenit imposibil de executat și nici nu adoptă argumentul ASP întemeiat pe stingerea obligației prin imposibilitate. Existența unor înscrieri ulterioare nu poate lipsi hotărârea judecătorească de caracterul său obligatoriu.
131. În acest punct, instanța revine la argumentul central al părții reclamante din prezenta cauză, potrivit căruia, indiferent de soluția pe fond a rectificării, registratorul era obligat să emită o decizie formală de admitere sau de refuz.
132. Instanța observă însă o dificultate internă în construcția juridică a reclamantei.
133. Pe de o parte, pentru a-și justifica dreptul de a solicita intervenția asupra Registrului, reclamanta invocă regimul special al rectificării rezultat din art. 438–439 Cod civil și art. 14 alin. (4) din Legea nr. 220/2007. Pe de altă parte, pentru a demonstra că ASP era obligată să îi răspundă printr-o anumită formă de act administrativ, reclamanta transferă asupra acestui mecanism regulile referitoare la procedura ordinară de înregistrare și la decizia de refuz al înregistrării, prevăzute de art. 13 și 16 din Legea nr. 220/2007.
134. Aceste două instituții nu pot fi suprapuse fără o bază normativă expresă. Art. 13 reglementează refuzul înregistrării într-o procedură în care registratorului i-au fost prezentate cererile și documentele pentru înregistrare și stabilește situațiile în care acesta adoptă decizia de refuz.
135. În schimb, art. 14 alin. (4) privește intervenția asupra unei decizii de înregistrare deja existente, după ce actele care au stat la baza acesteia au fost declarate nule de instanță. Norma instituie competența registratorului de a anula decizia respectivă, dar nu stabilește că orice solicitare a unei persoane interesate întemeiată pe această normă, în caz de neadmitere a acesteia trebuie soluționată prin „decizia de refuz al înregistrării” reglementată de art. 13.

136. Prin urmare, din simpla existență în lege a deciziei de refuz al unei înregistrări noi nu poate fi dedusă automat obligația registratorului de a utiliza aceeași categorie juridică de act pentru orice demers privind rectificarea unei înregistrări anterioare.
137. Aceasta este relevant cu atât mai mult cu cât ASP nu a rămas în pasivitate. Prin răspunsul din 23 februarie 2024, autoritatea a examinat hotărârea judecătorească, încheierea de explicare, dosarul de evidență, situația Registrului și art. 14 alin. (4) din Legea nr. 220/2007 și și-a exprimat explicit poziția că cererea reclamantei nu putea fi satisfăcută în modalitatea pretinsă.
138. În aceste condiții, faptul că această poziție nu a fost materializată sub denumirea unei „decizii de refuz al înregistrării” nu demonstrează, prin el însuși, încălcarea unui drept material al reclamantei. Pentru a obține remediul jurisdicțional solicitat, reclamanta trebuia să demonstreze existența unei norme care obliga autoritatea publică să adopte tocmai actul administrativ individual pretins în raport cu mecanismul juridic pe care ea îl pusese în mișcare.
139. Or, art. 13 alin. (5) invocat de reclamantă reglementează posibilitatea contestării deciziei de refuz și nu poate constitui, singur, izvorul unei obligații de emitere a unei asemenea decizii într-o procedură distinctă întemeiată pe art. 14 alin. (4).
140. Pornind de la această imagine de ansamblu, instanța revine la fiecare dintre remediile solicitate prin acțiune.
141. În ceea ce privește răspunsul nr. 05/01/D382 din 23 februarie 2024, reclamanta solicită anularea acestuia în principal pentru că nu reprezintă o decizie a registratorului și pentru că ASP ar fi invocat nelegal propriile modificări ulterioare pentru a evita executarea hotărârii judecătorești.
142. Primul argument nu poate fi primit, deoarece reclamanta nu a demonstrat că regimul juridic al rectificării puse în discuție impunea soluționarea demersului său printr-o decizie de refuz în sensul art. 13 din Legea nr. 220/2007. Faptul că competența de anulare prevăzută de art. 14 alin. (4) aparține registratorului nu înseamnă, fără o normă suplimentară, că orice răspuns negativ la un demers formulat în materia rectificării trebuie să îmbrace forma deciziei reglementate pentru refuzul unei înregistrări noi.
143. Nici al doilea argument - că ASP ar fi invocat nelegal propriile modificări ulterioare pentru a evita executarea hotărârii judecătorești, nu poate duce la anularea răspunsului.
144. În ceea ce privește argumentele materiale expuse de Agenția Servicii Publice în răspunsul nr. 05/01/D382 din 23 februarie 2024, instanța constată că acestea se raportează, în esență, la întinderea competenței registratorului prevăzute de art. 14 alin. (4) din Legea nr. 220/2007. Norma stabilește că, prin derogare de la regula

potrivit căreia decizia de înregistrare poate fi anulată numai de instanța de judecată, aceasta poate fi anulată de registrator atunci când instanța judecătorească declară nule actele care au stat la baza adoptării ei. Utilizarea de către legiuitor a sintagmei „poate fi anulată" exclude, în speță, caracterul automat al anulării și obligă registratorul să verifice dacă sunt întrunite premisele concrete pentru intervenția asupra deciziei, în speță - raportul dintre decizia ASP din 29 ianuarie 2020 și situația din Registru la data examinării cererii.

145. În speță, ASP a constatat că, ulterior Deciziei de înregistrare din 29 ianuarie 2020, în Registrul de stat au fost operate alte înscrieri întemeiate pe acte juridice distincte, inclusiv pe procesul-verbal al adunării generale din 12 iunie 2022 și pe procesul-verbal al consiliului de administrație din 9 februarie 2023, precum și modificarea din oficiu a denumirii persoanei juridice. Aceste acte nu au fost declarate nule prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 21 aprilie 2022 și nu au constituit obiectul acelei judecăți. În aceste circumstanțe, instanța apreciază că ASP era îndreptățită, la examinarea posibilității anulării Deciziei din 29 ianuarie 2020 în temeiul art. 14 alin. (4), să țină seama nu numai de nulitatea actelor din 19 ianuarie 2020, ci și de situația juridică actuală a Registrului și de existența unor înscrieri ulterioare care își aveau propriul suport juridic. O asemenea examinare nu echivalează cu negarea caracterului obligatoriu al hotărârii judecătorești, ci reprezintă verificarea limitelor în care competența conferită registratorului de art. 14 alin. (4) putea fi exercitată fără a afecta acte juridice care nu fuseseră desființate.

146. Instanța reține, în același timp, că Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 21 aprilie 2022 este obligatorie și trebuie executată în conținutul și limitele stabilite prin dispozitivul său. Instanța civilă a statuat că „*Se anulează hotărârile adunării generale extraordinare a Cooperativei de construcție a locuințelor nr. 51, care se conțin în procesul-verbal al adunării generale extraordinare reconvocate a membrilor CCL nr. 51 din 19 ianuarie 2020. Prezenta hotărâre servește temei pentru operarea rectificărilor corespunzătoare în Registrul de stat al persoanelor juridice în măsura în care înscrierile au fost efectuate în temeiul hotărârilor adoptate în cadrul adunării generale extraordinare reconvocate a membrilor CCL nr. 51 din 19 ianuarie 2020, anulate prin această hotărâre judecătorească.*". (f.d.a.83-90)

147. Prin Încheierea din 19 decembrie 2023, aceeași instanță a explicat întinderea celor dispuse, individualizând hotărârile adoptate la adunarea din 19 ianuarie 2020 care urmau a fi radiate și anume: "*În sensul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr. 2-2195/20 din 21 aprilie 2022, se face explicația potrivit căreia prin sintagma „operarea rectificărilor" ce se conține în dispozitivul actului judecătoresc*

*se înțelege „operarea radierii înscrierilor” din Registrul de stat al persoanelor juridice. În sensul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr. 2-2195/20 din 21 aprilie 2022, se face explicația potrivit căreia datele din Registrul de stat al persoanelor juridice în privința cărora urmează a fi operate rectificările se referă la organul executiv, comisia de cenzori și începerea procedurii de reorganizare a persoanei juridice Cooperativa de Construcție a locuințelor nr. 51, aspecte soluționate prin hotărârile adunării generale extraordinare a Cooperativei de construcție a locuințelor nr. 51, ce se conțineau în procesul-verbal al adunării generale extraordinare reconvocate a membrilor CCL nr. 51 din 19 ianuarie 2020. În temeiul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr. 2-2195/20 din 21 aprilie 2022 urmează să fie radiate hotărârile adoptate în cadrul adunării generale din 19 ianuarie 2020 referitoare la: - Alegerea în calitate de președinte al Adunării pe *****, iar secretar al ședinței pe *****. (pct. 1); - Alegerea organelor de conducere: împuterniciți (pct. 4.1), cârmuirea (pct. 4.2); - Alegerea președintelui Cooperativei de Construcție a locuințelor nr. 51 (pct. 4.3); - Alegerea Comisiei de Cenzori ai Cooperativei de Construcție a locuințelor nr. 51 (pct. 5); - Reorganizarea Cooperativei de Construcție a locuințelor nr. 51 în Asociație de Coproprietari în Condominiu cu alegerea organelor de conducere.*” (f.d.a. 56-63).

148. Caracterul obligatoriu al acestor acte judecătorești nu înseamnă însă că executarea lor poate fi obținută prin orice mijloc procedural ales ulterior de partea interesată. O hotărâre judecătorească definitivă și executorie se pune în executare potrivit mecanismelor prevăzute de lege pentru executarea hotărârilor judecătorești, iar existența unui titlu judecătoresc executoriu nu generează, prin ea însăși, dreptul la obținerea unei noi hotărâri judecătorești prin care autoritatea să fie obligată să execute ceea ce a fost deja dispus prin hotărârea anterioară.
149. În această privință, chiar reclamanta a invocat în cererea sa din 7 februarie 2023 normele Codului de executare referitoare la caracterul executoriu al hotărârii și a arătat că, în eventualitatea respingerii demersului său, urma să solicite eliberarea titlului executoriu și să inițieze procedura de executare silită. Această poziție confirmă că însăși reclamanta distingea, la acel moment, între solicitarea adresată ASP și mecanismul juridic destinat punerii în executare a hotărârii civile.
150. Prin urmare, dacă reclamanta apreciază că Hotărârea din 21 aprilie 2022 și Încheierea din 19 decembrie 2023 nu au fost executate integral, problema executării acestora nu poate fi transferată, fără un temei legal distinct, asupra instanței de contencios administrativ sub forma unei noi acțiuni în obligare prin care ASP să fie constrânsă să execute hotărârea civilă. O asemenea abordare ar conduce, în esență, la dublarea titlului judecătoresc existent printr-un nou titlu având aceeași finalitate

de executare, deși legea instituie o procedură proprie pentru realizarea hotărârilor judecătorești definitive.

151. În același timp, prezenta instanță nu este sesizată cu verificarea legalității actelor juridice ulterioare din 12 iunie 2022 și 9 februarie 2023 și nici cu anularea deciziilor de înregistrare întemeiate pe acestea. În consecință, obligarea ASP să anuleze Decizia din 29 ianuarie 2020 sau să opereze rectificarea într-o modalitate care ar presupune înlăturarea ori ignorarea efectelor unor acte ulterioare ar depăși atât obiectul prezentei cauze, cât și limitele controlului judecătoresc.
152. În aceste condiții, instanța apreciază că argumentarea ASP din răspunsul nr. 05/01/D382 din 23 februarie 2024, în partea în care refuzul intervenirii asupra Deciziei din 29 ianuarie 2020 este raportat la caracterul facultativ al mecanismului prevăzut de art. 14 alin. (4) din Legea nr. 220/2007 și la existența unor înscrieri ulterioare întemeiate pe acte juridice distincte, se înscrie în limitele competenței legale a autorității și nu contravine, prin ea însăși, caracterului obligatoriu al Hotărârii din 21 aprilie 2022.
153. Instanța subliniază că această concluzie nu echivalează cu lipsirea hotărârii civile de efecte și nici cu recunoașterea unei imposibilități juridice absolute de executare a acesteia. Concluzia este mai restrânsă: art. 14 alin. (4) din Legea nr. 220/2007 nu impune registratorului anularea automată a Deciziei din 29 ianuarie 2020 independent de situația din Registru creată ulterior, iar executarea hotărârii civile trebuie urmărită prin mecanismele legale proprii executării titlurilor judecătorești, în limitele exacte ale celor dispuse de instanța care a pronunțat hotărârea.
154. În consecință, motivele invocate de reclamantă nu demonstrează nelegalitatea răspunsului nr. 05/01/D382 din 23 februarie 2024 și nu justifică anularea acestuia.
155. Referitor la răspunsul nr. 01/D-406/24 din 17 mai 2024, instanța constată că acesta a fost emis asupra cererii prealabile din 3 mai 2024, prin care reclamanta a contestat răspunsul anterior și a solicitat emiterea unei decizii conform Legii nr. 220/2007.
156. Prin acest răspuns, ASP a declarat cererea prealabilă inadmisibilă și i-a indicat reclamantei posibilitatea sesizării instanței de contencios administrativ. (f.d.a. 73)
157. Deși motivarea răspunsului din 17 mai 2024 este construită prin raportare la regimul contestării nemijlocite în instanță a deciziilor de înregistrare, instanța reține că cererea prealabilă din 3 mai 2024 urmărea, în esență, obținerea aceleiași conduite administrative revendicate în prezenta cauză, și anume emiterea de către registrator a unei decizii în forma pretinsă de reclamantă.
158. Or, pentru considerentele expuse anterior, normele invocate de reclamantă nu îi conferă un drept subiectiv la emiterea unei asemenea decizii în cadrul mecanismului întemeiat pe art. 14 alin. (4) din Legea nr. 220/2007. În consecință, soluția

comunicată prin răspunsul din 17 mai 2024 nu a produs o vătămare a dreptului material revendicat care să justifice anularea acestuia.

159. Prin urmare, nici pretenția privind anularea răspunsului nr. 01/D-406/24 din 17 mai 2024 nu este întemeiată.
160. Referitor la pretenția privind obligarea Agenției Servicii Publice să emită o decizie asupra cererii sale, fiind concretizată de partea reclamantă ca fiind cea din 07 februarie 2023 și completată prin cererea din 30 ianuarie 2024, instanța relevă argumentele expuse *supra*, ținând repetat să accentueze unele aspecte.
161. Reclamanta nu solicită instanței să oblige ASP să înregistreze în mod direct și necondiționat o anumită modificare, ci să oblige registratorul să emită o decizie asupra solicitării sale.
162. Pentru admiterea unei asemenea pretenții nu este suficient să se demonstreze că reclamanta a adresat ASP o solicitare clară și nici că autoritatea a cunoscut rezultatul urmărit. Este necesar ca din lege să rezulte obligația concretă a autorității de a emite actul administrativ individual pretins.
163. În prezenta cauză, solicitarea materială originară a reclamantei a fost rectificarea Registrului prin înlăturarea efectelor Deciziei de înregistrare din 29 ianuarie 2020 ca urmare a nulității actelor care au stat la baza acesteia. Aceasta constituia o solicitare juridic inteligibilă și a fost înțeleasă ca atare de ASP, indiferent de denumirea formală atribuită de reclamantă demersurilor succesive.
164. Totuși, nici art. 439 Cod civil și nici art. 14 alin. (4) din Legea nr. 220/2007 nu instituie, în forma susținută de reclamantă, un drept necondiționat de a obține, la orice demers al persoanei interesate, o „decizie de admitere sau de refuz” echivalentă celei reglementate de art. 13 pentru procedura de înregistrare de stat.
165. Art. 14 alin. (4) determină competența registratorului în situația în care actele ce au stat la baza unei decizii de înregistrare au fost declarate nule. El nu permite însă instanței de contencios administrativ să construiască, în lipsa unei prevederi exprese, o procedură administrativă și o categorie de act individual pe care legea nu le reglementează în forma pretinsă de reclamantă.
166. Totodată, instanța nu poate transforma prezenta acțiune în instrumentul prin care să stabilească indirect modalitatea concretă în care trebuie operate rectificările în Registru, în condițiile existenței unor acte juridice ulterioare care nu au făcut obiectul hotărârii civile și nici al prezentei acțiuni.
167. Această concluzie nu neagă dreptul reclamantei de a solicita executarea efectivă a Hotărârii Judecătoriei Chișinău din 21 aprilie 2022, nu afectează caracterul obligatoriu al acesteia și nu validează o eventuală neexecutare a titlului judecătoresc. Ea exprimă numai faptul că remediul concret solicitat în prezenta

cauză – obligarea ASP să emită o anumită categorie de act administrativ individual – nu rezultă ca drept subiectiv al reclamantei din normele pe care aceasta își întemeiază acțiunea.

168. Instanța subliniază, în această privință, că există o diferență între dreptul unei persoane interesate de a solicita rectificarea unui registru și dreptul aceleiași persoane de a pretinde ca autoritatea să soluționeze cererea exclusiv prin forma de act administrativ individual indicată de aceasta. Primul poate rezulta din normele Codului civil, cel de-al doilea trebuie să aibă un temei legal propriu.
169. În speță, reclamanta nu a demonstrat acest al doilea element.
170. În aceste condiții, instanța constată că reclamanta nu a demonstrat existența dreptului subiectiv a cărui realizare o urmărește prin pretenția în obligare. Dreptul persoanei interesate de a solicita rectificarea Registrului, competența atribuită registratorului prin art. 14 alin. (4) din Legea nr. 220/2007 și caracterul obligatoriu al Hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 21 aprilie 2022 nu se confundă cu existența unui drept al reclamantei de a obține, în circumstanțele concrete ale cauzei, emiterea de către registrator a deciziei pretinse prin prezenta acțiune.
171. Sub acest aspect, instanța reiterează că lipsa formularului prevăzut de art. 17 din Legea nr. 220/2007 nu constituie, în sine, motivul determinant pentru respingerea pretenției. Demersurile reclamantei au avut un obiect juridic identificabil, au fost înțelese de ASP și au determinat examinarea problemei rectificării Registrului. Ceea ce nu a fost demonstrat este că, în raport cu natura concretă a acestei solicitări, autoritatea avea obligația legală de a o soluționa prin actul administrativ individual în forma revendicată de reclamantă.
172. În consecință, împrejurarea că ASP și-a exprimat poziția prin răspunsuri, iar nu printr-o decizie de admitere sau de refuz în sensul art. 13 din Legea nr. 220/2007, nu este suficientă pentru a fundamenta obligarea autorității la emiterea unei asemenea decizii. O asemenea obligație nu poate fi dedusă numai din forma actului prin care autoritatea a răspuns, ci trebuie să rezulte din regimul juridic aplicabil solicitării administrative concrete, condiție care, pentru considerentele expuse anterior, nu este întrunită în speță.
173. Această concluzie privește exclusiv remediul solicitat în prezenta cauză. Ea nu afectează caracterul obligatoriu al Hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 21 aprilie 2022 și al Încheierii din 19 decembrie 2023, ale căror efecte și modalitate de executare au fost analizate anterior, și nici nu atribuie actelor juridice ulterioare o legalitate care nu constituie obiectul prezentei judecăți.
174. Prin urmare, analizând fiecare dintre pretențiile deduse judecății în raport cu dreptul material invocat și cu limitele controlului jurisdicțional, instanța constată că

argumentele reclamantei nu justifică anularea răspunsului Agenției Servicii Publice nr. 05/01/D382 din 23 februarie 2024, nu justifică anularea răspunsului nr. 01/D-406/24 din 17 mai 2024 și nu fundamentează obligarea Agenției Servicii Publice să emită decizia solicitată.

175. În consecință, în limitele obiectului cu care instanța a fost sesizată și fără a prejudeca alte mecanisme juridice prin care poate fi urmărită realizarea efectelor Hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 21 aprilie 2022, acțiunea înaintată de Aliona Draganiuc urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, în temeiul art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ.

176. În conformitate cu art. 224 alin.(1) lit. f) Cod administrativ, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată înaintată de Aliona Draganiuc împotriva Agenției Servicii Publice privind anularea răspunsurilor Agenției Servicii Publice nr. 05/01/D382 din 23 februarie 2024 și nr. 01/D-406/24 din 17 mai 2024 și obligarea emiterii unei decizii cu privire la cererea reclamantei din 07 februarie 2023, de înregistrare a modificărilor în Registrul de Stat al persoanelor juridice referitor la Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 51, se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Rîșcani.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Irina MAXIM